INFACTO

KUKA ON SANTERI REPO?

LUT vs. TUT

FUKSIEN HAALARIT SAAPUIVAT!

HALLITUS

Mitä se oikein tekee?

MB
MB Twister

Sisällysluettelo

Infacto 1/2014

3	Sisällysluettelo
4	Iso pala purtavaksi
5	Huhuja ensimmäiseltä kvartaalilta
6	Teknologiaa opetuksen tueksi
7	Maailman parasta pullaa
8	Suomalaisen verotuksen sietämätön… vaikeus?
10	Neljä vuotta myöhemmin
12	Uudet haalarit jalassa
13	Haaste
14	Toinen fuksivuosi toisella puolella Suomea
16	Kuka on Santeri Repo?
18	ESTIEM:ereitä Suomessa
20	Millä eväillä voitetaan ESTIEM TIMES?
23	Fuksin matka Markan hallitukseen
24	Mitä hallitus tekee?

Iso pala purtavaksi

Uusi päätoimittaja esittäytyy

"Iso pala purtavaksi", Niin minä ajattelin, kun kiltamme uunituore puheenjohtaja Tommi Valkonen kysyi, voisinko ryhtyä Infacton päätoimittajaksi. Olin itse havitellut ihan vaan toimittajan pestiä, sellaista satunnaista kirjoittelua mistä pidän. Kuitenkin nyt melkein kuukausi jälkeenpäin huomaan ryhtyneeni lehden päätoimittajaksi, aivoiksi ja ajatuksiksi sisällön takana.

Se olisi ainakin tarkoitus. Saappaat, joihin astun, ovat tosin melko suuret. Vanhin Infacto, jonka killasta löysin, oli vuodelta X ja kaikkiin näihin vuosiin mahtuu todella monta upeaa lehteä ja päätoimittajaa, joista jokainen on tuonut mukanaan lehteen uusia tuulia. Niin myös minun toivotaan tekevän. Aionkin ryhtyä tuumasta toimeen pieni pilke silmäkulmassani, jonka toivon välittyvän myös lukijoille. Ehkä otin ison palan purtavaksi, mutta aikaisemmat kokemukset ovat osoittaneet, että riskinotto kannattaa. Tässä tapauksessa olen ehdottomasti sitä mieltä.

Kuka minä sitten oikein olen? Tämä kysymys polttelee varmasti jokaista lukijaa, sillä en ole vielä ehtinyt tehdä itsestäni kovin suurta numeroa. Aloitinhan Tampereen Teknillisessä yliopistossa vasta syksyllä 2013. Onneksi saan siihen kuitenkin nyt neljä tilaisuutta, neljän seuraavan Infacton myötä.

Aloittaakseni opinnot täällä Tampereella, jouduin syksyllä jättämään minulle kovin rakkaan Espoon kaupungin. Espooseen jäivät myös ystävät ja perhe, mikä tuntui lievästi ilmaistuna jännittävältä. Näin puoli vuotta jälkeenpäin ajattelen joka päivä tätä tähänastisen elämäni parasta päätöstä lämmöllä, kun kävelen Hervannan halki kouluun.

En ole koskaan kuulunut tällaiseen yhteisöön, kuin Indecs. On ollut huikeaa huomata, miten verrattain pieni kiltamme muodostuu niin suuresta joukosta samanhenkisiä ihmisiä. Ehkä tulin Hervantaan yksin, mutta nyt minulla on mieletön, välillä ihan kirjaimellisestikin, joukko uusia ystäviä melkein joka puolelta Suomea.
Ylpeänä, onnellisena, äärimmäisen innoissani ja myönnettäköön, että myös hieman stressaantuneena, aloitan pestini päätoimittajana tästä avautumisesta. Toivotankin itselleni ja kaikille muillekin uusille hallituslaisille raumalaisittain friski myöttult! (suomeksi onnea matkaan)

Päätoimittaja
Ellinoora Korpela

Julkaisija ja kustantaja:
TTY:n tuotantotalouden kilta
Indecs
hallitus@indecs.fi
www.indecs.fi

Päätoimittaja:
Ellinoora Korpela
ellinoora.korpela@student.tut.fi

Taittaja:
Laura Yltävä
laura.yltava@student.tut.fi

Painopaikka:
Juvenes Print TTY, Tampere

Painomäärä:
50kpl

Kuvat:
Laura Yltävä

Huhuja ensimmäiseltä kvartaalilta

Puheenjohtajan katsaus tulevaan hallitusvuoteen

Ja niin on myös Indecsin hallituksen rotaatio saatu päätökseen. Niille, jotka eivät minua niin hyvin tunne: Hei, olen Tommi Valkonen, 3. vuosikurssin opiskelija Kuopiosta. Edeltäjäni siirryttyä autuaammille laitumille (YO-kunnan hallitukseen) olen pyrkinyt avoimin mielin täyttää jälkeenjääneen tyhjiön. Ja nyt kun koko talon ylimmälläkin opiskelijapallilla istuu Indecsin oma poika, tuntuu, että minulla on senkin edestä kovempi näytön paikka pitää killan toiminta arvokkaana ja jäsenille mielekkäänä.

Hallitus on jo juoninut kalenterin täyteen tekemistä, joten lukuhommien ja virtaviivaisten työhakemusjärjestelmien pölyttämät aivot voi helposti käydä tuulettamassa kaveriporukassa. Olemme siinä iloisessa tilanteessa, että tapahtumiin löytyy halukkaita enemmän kuin tarpeeksi. Suosittelen siis lämpimästi horisontin avartamista myös muiden kiltojen ja ainejärjestöjen tapahtumiin – tutalaisia ei niissä ole koskaan liikaa. Itse olen suosinut näkyvää ja kuuluvaa presenssiä niin kotona kuin ulkomailla, ja ainakin Euroopan tutalaisten verkosto tuntee jo Tampereen niin hämmentävästä meiningistä kuin vahvasta osaamisestakin. Kirjoittamishetkellähän Indecs-lähtöinen Team Konserni on voittanut ESTIEMin casekilpailu TIMESin semi-finaalin ja ottanut paikkansa Trondheimissa kisattavassa finaalissa. Seuraamme innolla poikien suoriutumista, sillä pelissä ei ole enempää eikä vähempää kuin titteli European Industrial Engineering and Management Students of the Year. Siitä ottamaan mallia, hus!

Halusin myös sanoa muutaman sanan luottamustehtävistä Indecsillä, ja miksi koen ne niin merkityksellisiksi asiaksi. Puheenjohtajuus ei ole hienoa siksi, että saa esitellä itsensä puheenjohtajaksi. Se ei ole hienoa siksi, että saa pitää puheita. Minulle puheenjohtajuus on hienoa siksi, että saa antaa reilusti takaisin killalle, joka on antanut minulle niin paljon hyviä kokemuksia. Puheenjohtajuus on hienoa, koska saan olla mukana pitämässä yllä Indecsin statusta TTY:n aktiivisimpana kiltana, loistavan tiimin avulla ja ympäröimänä. Hallitustoiminta on mahtavaa harjoitusta myös työelämää ajatellen, sillä siinä kohtaa monia samanlaisia haasteita, ajanhallinnasta yritysten kanssa solmittaviin sopimuksiin. Omalle epämukavuusalueelle on vain askelen matka, eikä se ole missään mielessä negatiivinen asia. Itse asiassa kuluneet 1,25 vuotta Indecsin hallituksessa ovat olleet ehdottomasti elämäni hauskimpia ja opettavaisimpia, joten suosittelen kiltatoimintaa teille jokaiselle lämpimästi.

Toivon näkeväni mahdollisimman monta Indecsin jäsentä huhtikuun yleiskokouksessa, sillä hallitus aikoo, kuten luvattu, panostaa läpinäkyvyyteen, ymmärrettävyyteen ja keskusteluun jäsenistön kanssa. Luvassa on siis muutakin kuin katsaus viime vuoteen – luvassa on selkeä läpileikkaus killan nykyhetkeen ja siihen, miten hallitus ja jäsenistö voivat siihen vaikuttaa (lue: kahvia, pullaa ja värikkäitä powerpointteja!).

Toivotan kaikille Indecsin jäsenille tuottoisaa vuotta ja mieluisaa kesätyöpaikkaa!

Indecsin puheenjohtaja
Tommi Valkonen

Teknologiaa opetuksen tueksi

Hallopedin mietteitä opetuksen kehittämisestä

Oppimisympäristöjen kehittäminen ja opintojen sujuvoittaminen ovat TTY:n strategisia keskeisiä toimenpiteitä. Strategia halutaan luonnollisesti myös viedä käytäntöön ja tämän strategian tuloksina olemme saaneet jo muun muassa Konetalon aulan erilaiset oppimisympäristöt. Kehitys on nyt saamassa jatkoa opintojen sujuvoittamisen osalta, kun TTY-säätiön hallitus kohdentaa käyttörahastossa olevia varoja 350 000 euroa opetuksen laadun ja oppimisympäristöjen kehittämiseen. Nyt jaettu rahoitus tulee näkymään tulevaisuudessa mm. fysiikan töiden työsuoritteiden opetusvideoina, sähköisen tenttimisen kehittymisenä ja sähköisten monimuotomateriaalien tulona Tiedonhallinnan ja logistiikan laitoksen kursseille.

Tuotantotalouden opiskelijoille läheinen teollisuustalouden laitos sai rahanjaossa osan jaetusta strategisesta rahoituksesta. Tämä raha kohdennetaan useisiin kohteisiin, joista yksi on Tetaattori. Tavoitteena on Tetaattorin päivittäminen teknisesti nykyaikaiseksi, taustatavoitteena myös levittää sen käyttöä muille laitoksille ja tutkia voitaisiinko sitä hyödyntää myös sähköisen tenttimisen välineenä. Teollisuustalouden perusteiden kirja uudistuu syksyllä ja uudesta kirjasta halutaan aiempaa nykyaikaisempi, joten kirjan yhteyteen halutaan kehittää monimediaratkaisu, jossa kirja ja tekniset täydentävät ratkaisut tukisivat toisiaan. Lisäksi kirjasta halutaan tehdä äänikirjaversio, jonka avulla opiskelijat voisivat opiskella vaikkapa kotitöiden tai liikunnan ohessa.

Opiskelijoille merkittävin ja näkyvin muutos on syksyllä alkava luentojen videoinnin pilotointi, johon tulee näillä näkymin osallistumaan kuusi teollisuustalouden laitoksen kurssia. Laskentatoimen lehtori Olli Manninen videoi omasta aloitteesta syksyllä 2013 Yrityksen talous -kurssin luentoja. Varsin yksinkertaisella tekniikalla videoidut luennot saivat yhteensä yli 2200 katsomiskertaa ja keräsivät laajasti myönteistä palautetta opiskelijoilta. Tavoitteena pilottiprojektissa on viedä luentojen videointi seuraavalla tasolle, jossa tallenteet olisivat teknisesti hyviä ja opetushenkilökunta osaisi ottaa videoinnin huomioon luennoinnissaan. Opiskelijan näkökulmastahan tallentaminen tuo lisää joustavuutta opintoihin, esimerkiksi mielenkiintoiset luennot eivät menee enää ohi päällekkäisyyksien, työnteon tai matkojen takia. Lisäksi asioiden kertaaminen tenttiin helpottuu, kun opiskelija voi nopeasti tarkistaa luentotallenteesta, miten asia menikään. Tallenteet tukevat myös merkittävästi itseopiskelua toiseen tai kolmanteen tenttiin. Myös muilla kursseilla voidaan yhdistellä helposti asioita kokonaisuuteen linkittämällä lyhyitä pätkiä asian sivuamisesta jollakin muulla kurssilla.

Hallinnon opiskelijaedustajat ovat mukana useissa opetuksen parantamiseen tähtäävissä toimielimissä ja työryhmissä ja toimielimissä. Siksi heidän on erityisen tärkeätä tietää juuri sinun mielipiteesi siitä, miten TTY:llä kuuluisi opettaa. Palautetta voit antaa lähettämällä sähköpostia osoitteeseen halloped@indecs.fi tai kasvotusten, kun satut hallopedeihin törmäämään.

Halloped
Tuomas Hirvonen

Maailman parasta pullaa

TEK-palsta - osa 11/63

Alkamassa on dekkarin yhdestoista osa. Aapo on yrittää edelleen selvittää kadonneen muistinsa mysteeriä, mutta juuri mitään ei ole selvinnyt. Viime osassa Aapo käveli kampusareenan kaivannon uumenissa, ihmetteli vesipisaroita ja näki hahmon lähestyvän häntä pimeydessä.

Aapo yrittää nähdä pimeässä kuka vastaantuleva henkilö oikein on, mutta lasit ovat taas jääneet kotiin ja varsinkin pimeässä Aapon on vaikeaa nähdä. Kuitenkin pian hahmo huikkaa iloisesti Aapolle: ”Mitä mies? Mitä sä täällä teet?” Vastaan tullut tyyppi on Aapon hyvä kaveri Virtanen ja kädessä ollut esine on TEK:n työkirja, josta hän on katsellut vinkkejä täyttäessään koko päivän työhakemuksia. Aapo yllättyy tutun kaverin nähdessään ja ihmettelee vielä enemmän mikä tämä kumma tunneli oikein on.

Virtanen on yhtä hämmästynyt kuin Aapo tavatessaan ystävänsä kotinsa viereisessä alikulkutunnelissa joka on täysin eri suunnassa kuin Aapon oma koti. Aapo muistaa hämärästi saaneensa osuman kartusta, kun hän käveli vahingossa TEK.-kyykkäliigan pelin läpi lähtiessään koululta. Tämä on varmastikin syy sille miksi Aapo löytää itsensä kodin sijaan toiselta puolelta Hervantaa bileiden jälkeisenä aamuna. Haluan tällä lauseella tiedustella lukeeko kukaan tätä dekkaria koskaan vai pitäisikö tähän keksiä jotain täysin muuta kirjoitettavaa. Jos luet tämän ja haluat, että dekkaria jatketaan kerro terveiset kiltayhteistyöhenkilölle tai puheenjohtajalle. Jos yhtäkään kommenttia tähän liittyen ei tule, keksin tähän ensi kerraksi jotain muuta.

Virtanen pyytää ystävänsä sisälle juomaan kahvit ja kertomaan mitä tälle on oikein tapahtunut sillä vaikka TEK:n työkirjasta on loistavia vinkkejä työnhakuun saanutkin, Virtanen on nyt valmis pitämään pienen tauon työnhaussa. Kun Virtanen laittaa kahvin tulemaan joululahjaksi saadulla Moccamasterilla, Aapo yrittää kuumeisesti päättää mistä aloittaisin tarinansa kertomisen. Lopulta hän aloittaa siitä, kun heräsi keskustorilta Tykkimäen kuitti taskussaan ja muistinsa menettäneenä.

Virtanen kuuntelee Aapon tarinaa kummissaan. He juovat kahvia ja syövät Virtasen äidin leipomaa pullaa, joka onkin maailman parasta. Aapo on nyt päässyt tarinassaan outoon kopiokoneeseen ja siniseen valoon joka teki hänen olonsa oudoksi. Seuraavaksi Aapon tarinassa hän jo tapaakin Virtasen keskellä outoa tunnelia ja Aapo lopettaa kertomisen. Virtanen on siksi kummissaan, että siihen kahteen päivään, mitkä Aapon muistista ovat kadonneet, mahtuu ainakin MM-kyykän karsinnat. Virtanen muistaa tapahtuman erittäin hyvin siksi, että paikalla oli TEK:n tarjoamaa grillimakkaraa kiltayhdyshenkilöiden eli KYHien grillaamana. Virtanen kertoo Aapolle, että he pelasivat samassa joukkueessa kyseissä karsinnoissa. Aapo ei voisi olla iloisempi saadessaan maailman parasta pullaa ja kuullessaan ensimmäisen vihjeen muistikatkoksensa ajalta. Virtanen ei kyllä osaa kertoa paremmin mihin Aapo on kyykkäkarsinnoista lähtenyt mutta jotenkin siihen huhujen mukaan liittyy rikkinäinen pesukone, voitettu sportticup ja ehkä jopa nainen mutta tästä Virtanen ei voi olla varma.

Aapo kiittää Virtasta kahvista ja pullasta ja poistuu ystävänsä luota ehkä jopa enemmän hämmentyneenä kuin ennen sinne menoa. Ulko-ovella Aapo avaa herrasmiehenä oven naiselle ja menee itse ovesta vasta neidin jälkeen. Epäonnekseen Aapo kuitenkin kompastuu kynnykseen ja lyö päänsä.

Jatkunee seuraavassa numerossa...

Ida Myllyharju

TEKNIIKAN AKATEEMISET

Suomalaisen verotuksen sietämätön… vaikeus?

Tämä suomalaisesta verotuksesta kertova tarinatuokio ei valtavirrasta poiketen ja omasta asiantuntemattomuudestani johtuen ota kantaa verotuksen keventämiseen, kiristämiseen, poistamiseen taikka kohdistamiseen eri tavalla eri tuloluokkiin. Ei, tämä tarinatuokio suuntaa kirjoittajaansa mukaillen vielä yksinkertaisempien kysymysten pariin ja sai alkunsa tammikuussa bussipysäkillä heitetystä viattoman kuuloisesta kysymyksestä. Se viaton kysymys, joka tämän kaiken aloitti, kuului näin: ”Paljonko te maksoitte viime vuonna kunnallisveroa?”

”Täähän on helppo kysymys, eikös se oo sen vajaa 20 prosenttia”, kuului vastaukseni ilman kummempia mietintöjä. Muutaman lisäkysymyksen jälkeen heräsin ajatukseen, ettei minulla ole mitään käsitystä mistä oma kokonaisverotusasteeni muodostuu. Enhän voi maksaa kunnallisveroa 20 prosenttia, sillä opiskeluaikoina kokonaisveroasteenikin jäi sen alle.

Muutamalta tuttavaltani kysyttyäni heidän maksamaansa kunnallisveroprosenttiaan, havaitsin etten ollut tietämättömyyteni kanssa yksin. Jos me, korkeakoulutetut talouden ja tekniikan alan tulevat asiantuntijat, emme tiedä miten meitä verotetaan yksityishenkilöinä, onko suomalaisesta henkilöverotuksesta tullut liian hankalaa? Miksi jokaisen verotuksesta kertovan uutisen jälkeen Huomenta Suomen lähetykseen tarvitaan kansantalouden erityisasiantuntija kertomaan, mitä tuloluokkia tulevat muutokset verotuksessa koskevat, ketkä voittavat ja ketkä häviävät?

> ”Paljonko te maksoitte viime vuonna kunnallisveroa?”

Seuraava ajatukseni oli Top Gearista tuttu lausahdus ”How hard can it be” ja päätin ottaa selvää kuinka kokonaisveroprosentti jakautuu eri verotyyppeihin eri tuloluokissa. Tällaisen täysin triviaalin faktanhan tulisi löytyä varmasti helposti internetistä. Eri verotyypit ja niiden ala- ja ylärajat löytyivät kuitenkin melkein kaikille verotyypeille helposti.Verotuksen jakautumisen selvittäminen näihin eri luokkiin onkin varmasti helppoa näiden faktojen jälkeen. Ainoastaan tuo kunnallisvero jää selvitettäväksi. Virallinen vero.fi –sivusto kuvailee asiaa näin: ”Kunnallis- ja kirkollisveroprosentti on puolestaan kaikille

Verotyyppi	Alaraja	Maksimi veroaste, tulotaso
Kunnallisvero	8 680 é	
Valtion tulovero	16 300 é	31,75%, 100 000 é (progressiivinen)
Työeläkemaksu	0 é	5,55%, 0 é (tasavero)
Työttömyysvakuutusmaksu	0 é	0,5%, 0 é (tasavero)
Sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksu	8 680 é	1,32%, 0 é (tasavero)
Sairausvakuutuksen päivärahamaksu	0 é	0,84%, 0 é (tasavero)
Yle-vero	7 353 é	0,68% (140 é max.), 20 588 é
Kirkollisvero	8 680 é	

Suomen ansioverotuksen eri verotyypit alarajoineen. Lähde: veronmaksajat.fi

kunnan asukkaille lähes sama riippumatta tulojen määrästä." Ei tarpeeksi tarkkaa teekkarille – ja varsin ihmeellisen kuuloista omaan korvaani.

Veronmaksajat.fi, vero.fi tai Tilastokeskuskaan ei tarjoa nopealla etsinnällä tuloluokittain tehtyä kunnallisveroprosentti-taulukkoa. On siis aika etsiytyä syvemmälle Interwebsiin. Apuun tulee Helsingin kaupungin tutkimuskatsaus vuodelta 2012 (kiitos Heikki Helin!). Sivulta 26, ensimmäisestä liitteestä löydän viimein etsimäni: vuosipalkan mukaan lasketut kunnallisveroprosentit. Toki tämä pätee vain keskimääräiselle kunnallisveroprosentille, mutta on tarpeeksi tarkka tätä tarinaa varten. Päätin tutkia, miten tämä suhtautuu valtion tuloveroon.Kuvaajaa tarkastellessa, minut yllätti ensimmäisenä niiden täysin erilainen kasvukäyrä. Tuleeko kuntien mielestä keskituloisia verottaa enemmän kuin valtion mielestä? Kuten lupasin kirjoituksen alussa, en ala pohtimaan oikeata verojakoa erituloisia kohtaan tässä kirjoituksessa. Huomattavaa on kuitenkin, kuinka erilaisia kaksi progressiivista veroa voivat olla luonteeltaan. Mielestäni on jopa varsin aiheellista kysyä, onko kunnallisverotus oikeasti edes progressiivista verotusta.

Tämän jälkeen tarvitsee enää huomioida vähennykset, joita ei olekaan montaa. Nopea vilkaisu veronmaksajat.fi sivustolla paljastaa 18 erilaista vähennystä. Tässä muutama omista suosikeistani:

1. Merityötulovähennys
2. Perusvähennys (ihan kiva, mitähän nuo kaikki muut sitten ovat)
3. Veronmaksukyvyn alentumisvähennys

Ja sitten pari joista voi olla oikeastikin hyötyä lukijoille:

4. Opintorahavähennys
5. Opintolainavähennys

Ja emmekä me päässeet edes vielä pääomaverotukseen asti. Enkä ole vieläkään varma siitä, menevätkö kirkollisveron jakoperusteet samalla tavalla kuin kunnallisverotus.

Tuosta yhdestä viattomasta, bussipysäkillä esitetystä kysymyksestä lumipallona eteenpäin lähtenyt ajatus on ajanut minut uuteen vääjäämättömään kysymykseen. Onko tämän kaiken pakko olla näin vaikeaa? Tuleeko meillä olla useita eri veroja, kaikissa eri verotusperusteita ja tuloluokkia sekä alarajakynnyksiä ja näitä kaikkia valmistelemassa eri valiokuntia eduskunnassa. Voitaisiinko tätä kaikkea hoitaa helpommin?

Katsoessani Itämeren yli Helsingistä etelään, tarjoaa Viro meille yhden vaihtoehdon: tasaverotus. Virossa on nykyisin käytössä tuloverotuksen perusteena 21 % tasavero. Koska en tuota(kaan) verosysteemiä läpikotaisin tunne, en uskalla sen kummempia suosituksia tilanteesta antaa. Mutta yhden johtopäätöksen tilanteesta uskallan tehdä.

Tuskin tuo Viron malli ainakaan hankalampi on toteutukseltaan kuin meidän suomalaisten…

Alumni
Juho-Matias Roitto

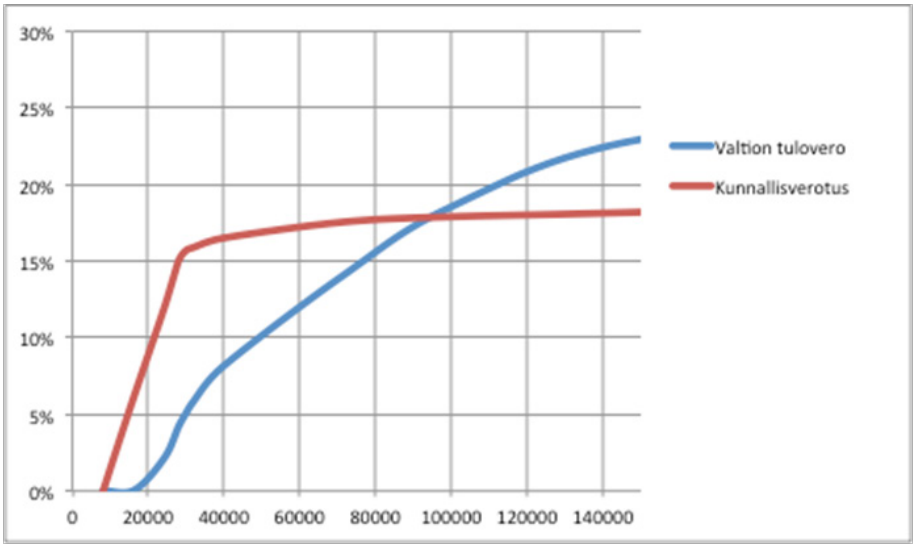

Kunnallisverotus ja valtion tulovero eri tuloluokittain. Lähde: Kaksi näkökulmaa: KUNNALLISVEROPROSENTTI – KUNNALLISVEROASTE, Heikki Helin (2012)

Neljä vuotta myöhemmin

Tärkeimmät taidot menestymiseen opiskelijaelämän jälkeen

Vaikka opiskeluvuodet tuntuvat jo kaukaisilta, on silti hämmentävää tajuta, että valmistumisestani Tuta-DI:ksi on jo neljä vuotta. Suurimman osan tästä ajasta olen toiminut liikkeenjohdon konsulttina McKinseyllä, jonka kautta olen tähän mennessä tehnyt 15 projektia kahdeksalle eri asiakkaalle ja siinä sivussa matkustanut pariinkymmeneen maahan. Olen ollut onnekas ja saanut nähdä miten päätöksiä tehdään ja viedään käytäntöön isoissa kansainvälisissä organisaatioissa ja saanut tukea yritysten avainhenkilöitä näissä asioissa.

Olen oppinut tänä aikana todella paljon ja tällä taustalla – vaikka lyhyehkö aika minulla työelämässä vasta onkin – koen kykeneväni antamaan myös oman mielipiteeni ainakin itseäni opiskeluaikana askarruttaneeseen kysymykseen: “Mitkä ovat tärkeimpiä taitoja työelämässä menestymiseen?”

Jokaiselta valmistuvalta DI:ltä odotetaan, että ainakin kursseilla opitut teoriat ja peruskonseptit ovat hanskassa. Kuitenkin erityisesti tyypilliset kehittämis- ja konsultointitehtävät, joihin tutalaiset usein päätyvät, vaativat hyvin erilaisia taitoja, joita ei pelkiltä teorialuennoilta saa. Seuraavaksi esittelen oman top-3 listani työelämässä menestymiseen.

1. Ongelman määrittely ja paloittelu hallittaviin kokonaisuuksiin

Mitä hyötyä siitä on? Ongelmat ja kehittämiskohteet yritysmaailmassa ovat usein monimutkaisia ja epäselviä. Kun osaa kysyä oikeita kysymyksiä ja jäsentää asioita yksinkertaisiksi kokonaisuuksiksi, tulee onglemien ratkaisemisesta huomattavasti helpompaa. Näin toimimalla voi saada myös hämmästyttävän paljon aikaan ja sen lisäksi ansaita arvostusta asiakkaiden ja työtovereiden keskuudessa, vaikka ei syvällisesti aihetta tai toimialaa tuntisikaan.

Havainnollistaakseni tätä, voisin kertoa teille esimerkkinä projektista, jossa autoimme yritystä määrittelemään heidän strategiaansa. Alussa asiakkaalle oli epäselvää, mitkä heidän vaihtoehtonsa ylipäätänsä ovat. Päädyimme määrittelemään ja jaottelemaan ongelman seuraavasti:

1. Pitäisikö yrityksen tavoitella kasvua
   a) ulkomailla (orgaanisesti vai yritysostojen kautta) tai
   b) kotimaassa (orgaanisesti vai yritysostojen kautta) ja/tai

2. Pitäisikö yrityksen keskittyä kannattavuuden parantamiseen
   a) muuttamalla painopistettä asiakkaissa tai toimialoissa,
   b) parantamalla sisäisiä prosesseja (esim. projektinhallintaa tai ostotoimintoja)

Kun rakenne oli selvillä, oli helpompaa analysoida vaihtoehtojen potentiaali, laittaa ongelman osa-alueet tärkeysjärjestykseen ja tehdä suunnitelma siitä, miten eri osa-alueita lähdetään kehittämään.

Miten sitä voi oppia? Opiskelumaailmassa kaikki kurssit, joissa ratkotaan yritysmaailman caseja, ovat hyviä ongelmanratkaisutaitojen kehittämisen kannalta. Lisäksi on hyödyllistä opiskella kaikenlaisia loogista päättelykykyä kehittäviä aineita kuten matematiikkaa ja ohjelmointia. Erilaisissa järjestöissä ja kerhoissa pääsee myös usein pohtimaan ja ratkomaan monenlaisia ongelmia hyvin konkreettisesti ja itselläni nämä taidot ovat kehittyneet huomattavasti myös nykyisessä työpaikassani. Tapoja on siis monia – sinun pitää vain valita niistä itsellesi parhaiten sopiva vaihtoehto

2. Kirjallinen ja suullinen viestintä

Mitä hyötyä siitä on? Viestintä – niin kirjallinen kuin suullinenkin – on erittäin tärkeässä asemassa työelämässä. Aivan liian usein moni hyvä idea jää toteutumatta, sillä se hautautuu kehnosti hoidettuun viestintään: loputtomiin sähköpostiketjuihin, epäselviin powerpointkalvoihin tai esitykseen, jossa on yhden tärkeän viestin sijaan kymmenen vähemmän tärkeää. Työurani aikana olen myös oppinut, että mitä kiireisempi ja korkeammassa asemassa viestin vastaanottaja on, sen lyhyempi, yksinkertaisempi ja konkreettisempi on viestin oltava, jotta se huomataan.

Miten sitä voi oppia? Kirjallista viestintää oppii parhaiten kirjoittamalla ajatuksen kanssa ja suullista viestintää toistuvan käytännön harjoittelun kautta. Joku viisas mies sanoi, että kirjoittaminen on 90% ajattelemista ja olen tästä täysin samaa mieltä. On tärkeää miettiä, mikä on se yksi ainoa pääviesti, jonka haluaa saada läpi ja muistaa pitää lauseet lyhyenä ja mahdollisimman konkreettisena.

Juha Tuomen top-3 lista työelämässä menestymiseen
1. Ongelman määrittely ja paloittelu hallittaviin kokonaisuuksiin
2. Kirjallinen ja suullinen viestintä
3. Aktiivisuus ja oma-aloitteisuus

Koska tarinat jäävät parhaiten ihmisten mieleen, mikä tahansa viesti tai presentaatio voidaan saada tehokkaaksi laittamalla se seuraavaan yksinkertaiseen tarinan muotoon: nykytila – haaste – ratkaisu. Tästä esimerkkinä toimii seuraava tarina yrityksen kohtaamasta haasteesta:

- Yrityksen B2B-osaston myynti on laskenut 10% vuodessa viimeisen vuoden aikana.
- Syynä on kiristynyt hintakilpailu uuden aggressiivisen tulokkaan myötä: toimialan hinnat ovat laskeneet 5% ja tulokas on haalinut 20% markkinaosuuden vanhoilta toimijoilta
- Kasvun palauttamiseksi yrityksen pitää hintojen pudottamisen sijaan kehittää ja paremmin markkinoida syvällistä toimialaosaamistaan ja pitkiä asiakassuhteita joita tulokkaalla ei ole.

Mitä hyötyä taidosta on työelämässä?

Tarinamuotoista viestintää voi hyödyntää niin kirjallisessa kuin suullisessakin viestinnässä. Suullisessa viestinnässä tärkeää on kuitenkin myös esiintymistaito, joka ei ole synnynnäinen ominaisuus, vaan mitä enemmän harjoittelee, sen paremmaksi tulee. Olen nähnyt paljon esimerkkejä tapauksista, joissa esiintymispelkoisesta ja ujosta henkilöstä kuoriutuu toistuvan harjoittelun kautta lyhyessäkin ajassa itsevarma ja vakuuttava esiintyjä. Viestinnän tärkeästä roolista johtuen ovat mielestäni kaikki puhumisen ja esiintymistaidon kurssit sekä suomeksi että vierailla kielillä tärkeimpien opiskelemieni kurssien joukossa.

3. Aktiivisuus ja omaaloitteisuus

Mitä hyötyä siitä on? Kun on aina askeleen edellä, voi omaa työtään ohjata paljon vapaammin kuin odottamalla muiden aivoituksia. Vaikka aluksi tämän voisi ajatella lisäävän työmäärää, todellisuudessa omaaloitteisuus ja aktiivisuus antaa paljon enemmän vapauksia innostavien tehtävien tekemiseen ja itsenäiseen työskentelyyn: esimiehet ja kollegat pystyvät luottamaan, että hommat tulevat tehdyksi ilman erityistä kyttäystä, muistuttamista tai käskyttämistä.

Miten sitä voi oppia? Toisin kuin kaksi aiempaa kokonaisuutta, tämä on enemmän asennekuin taitokysymys. Vaikka etenkin ensimmäisissä työtehtävissä on helppo tuudittautua siihen, että joku muu hoitaa ajattelun ja antaa tehtävät valmiiksi pureskeltuna (kuten opiskellessa usein tilanne onkin), oman työn aktiivinen ohjaaminen lisää sekä omaa että työkavereiden tyytyväisyyttä.

Tätä voi harjoitella ja ajatella niin työ-, opiskelu- kuin järjestömaailmassakin. Kun saa jonkin yksittäisen tehtävän valmiiksi, kannattaa aina miettiä, mitä pitäisi tapahtua seuraavaksi ja kommunikoida seuraavat askeleet avoimesti esimerkiksi esimiehelle (töissä) tai työryhmälle (esim. kouluprojektissa). Ja vaikka virallista lupaa jonkin asian tekemiseen ei vielä olisikaan, saa parhaita tuloksia aikaan vain aloittamalla ja tekemällä sen sijaan, että jäisi odottamaan lisäohjeistusta.

Nämä ovat mielestäni tärkeimpiä taitoja, joita vaaditaan työelämässä menestymiseen. Omat työkokemukseni ovat tukeneet näiden taitojen karttumista entisestään ja auttaneet minua vastaamaan itseäni opiskeluaikoina askarruttaneeseen kysymykseen. Toivon, että näistä ajatuksista on hyötyä myös teille.

Miten taidon voi oppia?

Haluan toivottaa teille onnea omien taitojenne kartuttamiseen ja mukavaa kevätlukukauden jatkoa!

Juha Tuomi

Liikkeenjohdon konsultti McKinsey & Companyllä ja Indecs alumni vuosimallia 2010 – tällä hetkellä ainoa lajissaan. Lisävahvistukset ovat tervetulleita - aloita täältä ja tule oppimaan lisää työelämässä vaadittavia taitoja: www.mckinsey.fi

Kuva: McKinsey

Uudet haalarit jalassa

Haalariprojekti 2013

Vihdoin on haalarit jaettu ja vuoden 2013 haalariprojektin työ kutakuinkin tehty! Nyt on aika pohtia tarkemmin tekemisiämme näin projektin hallituksen jäsenen näkökulmasta. Monilla projektin ulkopuolisilla on varmasti hieman hämärä kuva projektin toiminnasta, joten kerrataanpas hieman sitä, mitä syksyllä todella tapahtui ja mitä olisi pitänyt tapahtua.

Haalarihallituksemme tarina alkoi elokuussa, jolloin se koottiin. Tavoitteet olivat kovat; pyrkimyksenä oli nostaa projektin liikevaihto takaisin viisinumeroisille lukemille. Aloimme heti järjestää soittelutilaisuuksia mainosmyyntiä varten ja ensimmäisissä tapahtumissa osanotto olikin varsin runsasta. Parin viikon alkuhuuman jälkeen projektin todellinen luonne alkoi kuitenkin paljastua, kun hallituksen ulkopuolisten soittelijoiden määrä tippui käytännössä nollaan. Muutama poikkeuskin toki oli, erityismaininnat Maria Kudinovalle, Risto Kurpalle ja Vili Korhoselle. Loppujen lopuksi jäimme myyntitavoitteestamme melko paljon, sillä saimme rahaa kasaan noin 7000 euroa. Tämä ei kuitenkaan ollut huono tulos, vaan tavoitteemme olivat epärealistisia. Fakta on, että talouden nykytilassa monet yritykset minimoivat juuri haalarimainosten kaltaiset ei-pakolliset kulut, mikä näkyi selvästi myynnissä. Sain itsekin useaan otteeseen langan päästä vastaukseksi ”budjetti on käytetty tälle vuodelle” tai ”olemme luopuneet tämmöisistä jutuista”.

Toinen fakta on, että vähäisistä soittajamääristä ja talouden tilasta huolimatta olisimme voineet saada paremman tuloksen. Henkilökohtaisesti olin pettynyt siihen, kuinka tehottomasti vuosikurssimme hyödynsi suhteitaan, jotka ovat ehdottomasti paras keino myydä haalarimainos. Alkusyksystä pyrimme saamaan yrityksiltä sähköpostiosoitteita, joihin yritysvastaavamme Ellinoora Korpela ja Suvianna Syrjäkari laittoivat tarjouskirjeemme, jonka IT-vastaavat Tommi Parviainen ja Maija Kruus olivat luoneet. Ongelmaksi tuntui muodostuvan se, ettemme saaneet tarjouskirjeitä eteenpäin tarpeeksi nopeasti tai tavoittaneet oikeita henkilöitä, koska välikäsiä alkoi olla liikaa. Viimeisillä viikoilla havaitsimme huomattavasti tehokkaammaksi keinoksi sen, että soittaja lähetti itse välittömästi yritykseen tarjouskirjeen ja soitteli tarvittaessa perään. Esimerkiksi allekirjoittanut myi viimeisillä hetkillä vielä kaksi mainosta. Voidaan perustellusti sanoa, että tämä ”valaistuminen” eräällä tavalla pelasti projektimme. Mainosmyynti päättyi siis hieman kaksijakoisiin tunnelmiin: toisaalta pääsimme loppukirillämme kohtuullisiin myyntilukemiin, mutta toisaalta numerot olisivat voineet olla selvästi suuremmat, jos toiminta olisi ollut tehokkaampaa alusta asti. Myyntimme epäonnen soturiksi nousi Tommi Parviainen, joka ei kymmenistä yrityksistä lukuun ottamatta saanut myytyä ainuttakaan mainosta.

Vaikka mainosten myynti oli suuri osa projektiamme, sisältyi siihen myös paljon muita osa-alueita. Yksi täl-

lainen oli itse haalareiden ostaminen. Puheenjohtajamme Julia Roitto näki paljon vaivaa, jotta saimme haalareihimme juuri halutunlaiset ominaisuudet. Saimme neuvoteltua hyvän sopimuksen haalarifirman kanssa ja vaikka lopputuloksissa ilmeni pari lievää virhettä yksityiskohdissa, olin ainakin itse erittäin tyytyväinen haalareihimme. Erityiskiitos kuuluu Tuomas Ilvoselle, joka suunnitteli upean vuosikurssilogomme, joka esitti Indecsin käyrässä roikkuvaa silinteripäistä laiskiaista. Oma roolini vuoden 2013 Indecsin haalariprojektissa oli tapahtumavastaava. Hoidin työtehtävää Karoliina Salmisen kanssa. Periaatteessa tapahtumavastaavan työtehtäviin kuuluu vastikään pidetty haalarisauna sekä vappuna järjestettävä kastesauna, joihin järjestämme muun muassa tilat sekä ruoka- ja juomatarjoilut. Käytännössä osallistuimme projektiin kuitenkin hyvin monipuolisesti. Edellä mainittujen henkilöiden lisäksi hallitukseemme kuului vielä rahastonhoitaja Timo Ristola, joka vastaa projektissa tienatuista rahoista ja niiden käytöstä. Tapahtumien jälkeen jäljelle jääneet rahat ovat vuosikurssimme käytössä ja ne tullaan mitä luultavimmin käyttämään mökkiviikonloppuun ym. vastaavaan aktiviteettiin.

Kokonaisuudessaan projekti oli erittäin palkitseva ja suosittelen jokaiselle mukaan lähtemistä. Jokaisella hallituksen jäsenellä on mahdollisuus vaikuttaa projektin eri vaiheisiin, joten mikään tehtävistä ei ole huono tai pitkästyttävä, ellei siitä itse sellaista tee. Tapahtumavastaavan tehtävä sisältää paljon organisointia ja matkalle sattuu varmasti monia pulmia, mutten missään vaiheessa katunut päätöstäni lähteä projektiin mukaan. Loppuun voisin vielä muistella projektin kauneimpia ja kauheimpia hetkiä. Solita Oy oli mainoksemme lisäksi kiinnostunut yhteistyöstä kiltamme kanssa, mikä on upeaa, sillä sitä kautta pystyimme kenties luomaan myös jotain pysyvämpää. Haalarisauna oli hieno kruunu syksyllä tehdylle työlle, mutta varjopuolena oli yöllä tapahtunut autoomme murtautuminen. Projekti antoi mahdollisuuden luoda tiiviimpiä siteitä vuosikurssilaistemme kanssa ja kokeilla myymistä ja yhteistyön tekemistä oikeassa yritysmaailmassa. Kaikkien onnistumisten ja vastoinkäymisten jälkeen käteen jäi hienoja muistoja ja arvokkaita kokemuksia.

Haalariprojektin tapahtumavastaava
Ville Immonen

“Hoplaa!”
Haaste

Minulle on jostain tullut tapa vastata puhelimeen satunnaisesti tervehdyksellä ”Hoplaa!”, sittemmin tämä tapa on levinnyt myös esimerkiksi vähänkin tuttavallisimpien sähköpostien alkuun myös tämän kyseisen tervehdyksen. Päätin tätä käyttää myös eräässä rakkaan teknillistaloudellisen toimintaympäristön ryhmätyössä, jonka seurauksena sainkin sitten selvittää mahdollisimman monelta mitä tämä kyseinen sana heidän mielestään tarkoittaa ja käyttäisivätkö he tätä sähköpostiensa tervehdyksenä.

Tätä selvittäessäni sain noin n+1 epäselvää vastausta, ”sä vastaat tolleen puhelimeen joskus”, ”en kyllä oo ikinä kuullutkaan”, ”siis mikä oli?”. Yksi kaveri kertoi tämän kyseisen sanan olleen hänelle tuttu lapsuudesta ja Hugo-pelistä, jossa Hugo käytti tätä sanaa. Suurin osa vastaajista oli sitä mieltä, että todella tutuissa sähköpostiviesteissä tätä sanaa saattaisi käyttää tervehdyksenä, mutta vain todella tutuille ja henkilöille ja silloinkin ei välttämättä vielä ensimmäisessä viestissä. Jotkut kyllä sanoivat, että saattaisivat kuvitella vastaavansa puhelimeen joskus tällä kyseisellä tervehdyksellä.

Itse haluaisin haastaa seuraavaksi Julia Roiton selvittämään koululle jokaisen killan erikoisuuden.

Timo Ristola

Toinen fuksivuosi toisella puolella Suomea

Opiskelin viime lukuvuoden Lappeenrannan teknillisessä yliopistossa tuotantotaloutta, mutta viime syksynä aloitin uuden fuksivuoden saman alan parissa Tampereella. Miksi ihmeessä? Tätä kysymystä olen kuullut useampaan otteeseen kertoessani aikaisemmasta opiskelutaustastani. Lappeenrantaan olin päässyt opiskelemaan suoraan ylioppilastodistuksella ja siitä lähtien päässä pyöri, että josko sitä sittenkin kävisi yrittämässä vielä aivan pääsykokeiden kautta opiskelupaikkaa.

Tampereelle päästyäni olin innoissani uudesta kaupungista, jossa opiskelikin jo valmiiksi muutamia tuttuja kavereita, ja itse asiassa lisää vanhoja tuttuja on tullut vastaan niin koulun käytävillä kuin myös kaupungillakin. Tampere on tuntunut todella kivalta kaupungilta ja mukavalta paikalta asua.

Vaikka koulutusohjelmat ovat ainakin nimeltään samat niin pieniä eroja kuitenkin löytyy. Esimerkiksi sivuainevaihtoehtoja täällä Tampereen teknillisessä yliopistossa löytyy huomattavasti enemmän mitä Lappeenrannasta löytyi ja täällä on mukana mielestäni jo melko eksoottisiakin vaihtoehtoja kuten esimerkiksi biolääketieteen tekniikka. Lappeenrannassa vaihtoehdot olivat rajattu muihin koulutusohjelmiin kuten konetekniikka tai tietotekniikka. Vaikka vaihtoehtojen määrä on mielestäni hyvä asia, oli Lappeenrannan vähän yleisvaltaisemmalla sivuaineella kuitenkin puolensa. Sivuaine on kuitenkin melko pieni määrä opintoja, joten kauhean syvälliseen asiaan ei välttämättä kannattaisi mennä.

Uusi teknillinen yliopisto on tuonut mukana mukanansa tietysti uudet perinteet ja tavat. Jutussa on kuva fuksilakista, joka tehtiin Lappeenrannassa ja sitä fuksit saivat käyttää tietyissä tilanteissa puuttuvan teekkarilakkinsa korvikkeena. Fuksilakki tehtailtiin omasta vanhasta ylioppilaslakista ompelemalla siihen kiinni pätkä narua ja narun päähän tutti kuvastamaan kantajansa vasta alussa olevaa yliopistotaivalta. Haalariprojekti oli aivan uusi asia minulle, Lappeenrannassa haalareiden koko päätettiin fuksiviikoilla ja haalarit sai noutaa joulun tietämillä, tämän enempää niiden eteen ei tarvinnut tehdä. Kaste suoritettiin Lappeenrannassa laskemalla liukumäkeä hyiseen Saimaaseen fuksilakki päässä ja kasteen jälkeen tätä lakkia ei saanut enää käyttää. Kaste on Tampereella erilainen ja ilmeisesti hieman isompi tapahtuma, jota jään mielenkiinnolla odottamaan näin jo kerran teekkarikasteen suorittaneena.

Monta todella hyvää kaveria jäi Lappeenrantaan, mutta onneksi eivät ne parhaat ystävät mihinkään häviä vaikka vaihtaisi paikkakuntaa. Vanhoja kunnon kellaribileitä on myös ehkä hieman ikävä ja tietysti myös DJ:nä olemista, tuolla pääsin olemattomia DJ-taitojani harjoittamaan peräti kolme kertaa.

Näin jälkeenpäin ajateltuna yliopiston vaihto oli hyvä päätös. Voisin kuvitella, että tulevaisuudessa tulee harvemmin vastaan vastaavia tilaisuuksia tutustua uuteen kaupunkiin ja saada monia uusia kavereita. Ja eipähän tarvitse enää myöhemmin pohtia, että ”jos sittenkin olisi mennyt…”. Näin nuorena sitä pystyy muutenkin tekemään asioita, joita ei enää vanhempana välttämättä enää pysty. Opiskeluaika on sellainen aika, joka ei varmasti tule enää elämässä toistumaan, joten itse ajattelin ainakin ottaa siitä kaiken irti. Nykyään nuoret sanoisivat tähän väliin YOLO. Tätä voitaneen muokata tässä asiayhteydessä muotoon YOSO (You Only Study Once).

Timo Ristola

Making a lasting impact, not a quick impression.

A better world begins with you at www.abb.fi/uralle

You find us also at www.facebook.com/ABBUralle

Our project.
Your legacy.

Power and productivity
for a better world™

ABB

Kuka on Santeri Repo?

Juttusarja tutuista ja vähän tuntemattomammista luennoitsijoista

Syksyn ensimmäinen oikea kouluviikko on alkanut ja tuoreet fuksit ovat suunnistaneet Festian isoon saliin kuuntelemaan teollisuustalouden perusteet -kurssin avausluentoa. Hieman jännittynein tunnelmin fuksit odottavat kuulevansa, mitä oikein ovat tulleet opiskelemaan, mutta luennoitsijaa ei salin edessä näy. Ujo keskustelun porina loppuu kuin seinään, kun täysin odottamatta salissa räjähtää soimaan kovaääninen rock-musiikki. Aplodien saattelemana lavalle astelee mies pukeutuneena kravattiin, jota koristaa Einsteinin suhteellisuusteoria. Kenellekään ei tämän jälkeen ole epäselvää kuka Santeri Repo on.

Kolmisenkymmentä. Se on Santeri Repon veikkaus kun häneltä kysytään, kuinka monta kertaa hän on vetänyt teollisuustalouden perusteet eli tuttavallisemmin teta pk:n kurssin. Kolme kertaa vuodessa viimeisen noin kymmenen vuoden ajan. Mies on siis talossa jo vanha tekijä, mutta paljon toistoa sisältävässä työssä sitten pidetään mielenkiinto yllä? ”Itse ehkä saan pienryhmäopetuksella paikattua niitä puutteita mitä massakursseilla on, kuten kontakteja ja ajatusten vaihtoa. Pienten ryhmien esim. harkkatöiden kanssa pääsen repimään opiskelijoiden ajatuksia kappaleiksi ja liimaamaan niitä taas yhteen.”

Myös uusimmat tutkimukset saattavat usein päätyä värittämään esimerkiksi teta pk:n luentoja Repon kuullessa niitä käytävillä ja tutkimusryhmien palaverissa. Näin luentojenkin sisältö uudistuu ja vaihtelee, vaikka se ei opiskelijan korvaan aina erilaisena erottuisikaan. ”Ja onhan se palkitsevaa olla nuorten ja fiksujen ihmisten parissa. Ja muistavat ne fiksut kollegatkin joskus taputtaa selkään.” Toisinaan Repo haluaisi myös lisätä haastetta kurssille mutta kollegan sanoin ”Ei tarvitse, sillä kurssit ovat jokaiselle ensikertalaiselle yhtä vaikeita.” Variaatiota kursseihin saa kuitenkin myös esimerkiksi vaihtuvista yrityksistä ja esimerkeistä.
Kritiikkiä kuitenkin löytyy. Yliopiston kolme tehtävää; opetus, tutkimus ja yhteiskunnallinen vaikuttaminen eivät aina ole tasapainossa. Repon mukaan talossa painotus on tutkimustyöllä, mikä näkyy opetustyön arvostuksessa. Vaatimukset tehdä tieteellistä tutkimusta, artikkeleja ja julkaisuja ohjaavat vahvasti kaikkea tekemistä ja arvomaailmaa talossa, eivätkä varsinaisesti lisää motivaatiota opetustyön puolella. Repon mukaan nämä asiat heijastuvat kuitenkin yleisestä taloudellisesta tilanteesta. ”En osaa sanoa kuinka relevantteja nämä taloudelliset uhat ovat, mutta on meillä puhuttu, että asioita täytyy muuttaa. Vaikka ne ovat toistaiseksi pelkkiä puheita, niin kyllä ne henkilökohtaisia mieliä painavat.”

Repo kannattaa toki asioiden tehostamista, mutta säästäminen säästämisen vuoksi johtaa hänen mukaansa huonoihin tuloksiin ja luo ylimääräistä painetta. Erityisesti juuri pienryhmäopetuksen karsiminen harmittaa. ”Suunta on se, että aina saa aika kovasti neuvotella siitä, että onko pienryhmäopetus perusteltua jollain kurssilla, kun pitäisi selvitä vähemmällä työmäärällä.” (Toim. Huom. TTYllä kolmella laitoksella on juuri alkanut yt-neuvottelut. Teollisuustalouden laitoksella neuvottelut koskevat vain opetushenkilökuntaa. Jokainen voi vetää omia johtopäätöksiä sopeutustoimien vaikutuksesta laitoksen opetukseen ja sen laatuun tulevaisuudessa...)

Pienryhmäopetuksesta puhuttaessa esiin nousi myös mahdollisuus videoluennoista. Repolle idea on jo tuttu, hän on kursseillaan on jo testannut ja lisää taltioidaan lähitulevaisuudessa. ”Tätä on valehtelematta suunniteltu tässä talossa kolmekymmentä vuotta” Repo kertoo, että TTY:llä oli aikanaan, silloin kun videot olivat juuri tulleet, tv-tasoinen studio sähkötalon ala-aulassa. Ajatuksena oli, että professorit ja opettajat nauhoittaisivat luentojaan, mutta ajatus ei ottanut tuulta alleen ja studiot purettiin 80-luvulla pois. Tänä päivänä tekniikan kehittyessä videot ja muut tallenteet ovat saaneet paremmat vastaanoton, Repon mukaan latausmäärät ovat ol-

leet kollegan kurssilla suuria. Hän ei kuitenkaan usko videoiden korvaavan luentoja täysin, onhan se ikiaikainen tapa opettaa, vaikka sen tehokkuudesta osaamisen siirtäjänä voidaankin käydä keskustelua.

Repo pitää kuitenkin työstään. Aamuisin ei harmita tulla töihin. ”Joskus sisarusten kesken olimme vanhempien luona ja kaikki vuorotellen rutisivat töistään. Isä katsoi vaan minua ja sanoi: Sano Santtu sinäkin nyt jotain vai valitatko sinäkin? Vastasin siihen että ei minulla nyt kauheasti valittamista ole ollut.” Esiintyminen ja insinöörilogiikka tuntuvat osuvan hyvin omalle kohdalle. Se, että hän on päätynyt opettajaksi on kuitenkin ollut Repon omin sanoin vahinko. ”Täältä löytyi aikanaan paikka ja sillä tiellä olleen edelleenkin.”

Talo on Repolle entuudestaan jo tuttu, sillä hän aloitti itse konepuolella opiskelut vuonna -87. ”Silloin ei tuotantotaloutta tai teollisuustaloutta ollut. Luin kaikki kolme tai neljä kurssia mitä silloin oli.” Opiskelija elämän noustessa esiin, keskustelu siirtyy siihen, millaisia eroja Repo näkee nykypäivän opiskelijaelämässä omaansa verrattuna. ”Paha mennä sanomaan, kun en itse ole siellä opiskelijaelämässä enää, vaikka joskus olen vähän epätoivoisesti yrittänyt siinä roikkuakin.” Repo vitsailee. ”Silloin 80-luvun loppupuolella se perusprototyyppi teekkarista oli selkeämpi. Farkut, attaseasalkku ja musta nahkatakki. Jos ei ollut edellä mainittuja niin poikkesi heti joukosta. Kämppikselläni oli pitkä tukka ja soittelimme rumpuja. Olimme me silloin vähän kovaäänisiä ja outoja” Opiskeluaikoinaan Repo oli itse aktiivinen toimija. Hän osallistui muun muassa moottorikerhon, Indecsin, Tea-clubin sekä SaFirin toimintaan, järjesti Wapun ajan juhlia ja teemailtoja teekkariravintolassa jne.

Repo on sitä mieltä, että sitä on turha miettiä, missä hän olisi, jos ei olisi päätynyt opettajaksi TTY:lle. ”Sitten jos tuleekin sellainen olo, että nyt mä haluankin lähteä kukkopillien veistelijäksi , niin sitähän tulee vielä lähdettyä.” Yksi kesätyö Repolla on kuitenkin käynyt mielessä. Nimittäin Itävallan vuoristosta. Joululomalla vuoristosta löytyi rauhallisuutta. ”Voisin täräyttää sinne prätkällä kahdeksi viikoksi töihin ruokapalkalla, se oli silloin niin hyvä irtautuminen” Repo leikkii ajatuksella.

Kaiken kaikkiaan Santeri Repo on kannustava luennoitsija, jolla on huumorintajua ja ehtymätön varasto tarinoita!

Ellinoora Korpela
Laura Yltävä

STRENGHTS	WEAKNESSES
• ”Olen innostunut niistä asioista, mitä opetan” • Ekstroverttiys ja heittäytyminen • Palo opetustyöhön • Organisaatiositoutunut, heittäytyminen harrastuksiin ja yhteiseen toimintaan • Ihmisten innostaminen	• Rönsyily • ”En koskaan ajattele, puhun. Ajatukseni muotoutuvat puhuessa” • Pitäisi jäsennellä enemmän • ”Tiedollisesti ja taidollisesti pitäisi mennä aina eteenpäin”
OPPORTUNITIES	**THREATS**
• Harkinnan käytön lisääminen joissain tilanteissa • Itsensä kehittäminen • ”On palkitsevaa kun saa tietää jättäneensä jäljen johonkin ihmiseen, tai herättäneensä jonkun kiinnostuksen asiaan mitä opetan”	• Kova tahti • ”Joskus tuntuu jäävän rutiinien jalkoihin” • Opetustyö ei valmistu koskaan, esimerkiksi teta pk ei varsinaisesti mene eteenpäin • Taloudelliset realiteetit

Lopuksi pyysimme Repoa vielä tekemään SWOT-analyysin viitekehyksenä hän itse.

ESTIEMin Vision jälleen Tampereella

Kyykkää ja muita Suomalaisia aktiviteetteja

Kuten ESTIEM-tapahtumissa yleensä, ensimmäinen päivä oli varattu paikan päälle saapumiseen, joten vieraita valui Otakaari 20:een hiljakseen pitkin päivää ja iltaa. Ainoana ohjelmanumerona oli ruokailu (yllättävän hyvää kaalilaatikkoa) sekä International Night, eli perinteinen tuliaisjuhla. Nyyttäripöydässä notkui Siperian pikkuvettä ja ruisleipää aina Portugalin portviiniin asti ja kaikkea niiden väliltä, sillä moninainen oli myös vieraslista: edustettuina oli Venäjä, Belgia, Latvia, Portugali, Saksa, Puola, Alankomaat sekä Turkki. Suurin osa osallistujista oli turkkilaisia, jotka olivat yllättäen myös eniten innoissaan aidosta ja oikeasta saunasta. Espooseen suodun säälittävän vähäisen lumen ei annettu masentaa, vaan lumienkeleitä tehtiin tarvittaessa 0,5x0,5m kokoiselle lumipläntille. Hulluja ne turkkilaiset…

Ensimmäinen varsinainen työpäivä alkoi Aalto-yliopistossa Accenturen presiksellä CRM:n nykytilasta. Esitelmä alkoi reippaasti julistamalla ”CRM on kuollut, kauan eläköön CXM (Customer Experience Management)”. Ensikuulemalta konsulttijargonin kuumimmalta uutuudelta kalskahtava termi osoittautui oikeasti ajankohtaiseksi ilmiöksi, joka lyhyesti kuvailtuna merkitsee siirtymistä yrityksen kokonaisvaltaiseen sitoutumiseen asiakaskokemuksen parantamiseen. Ilmiölle saimme vahvistusta myös myöhemmin varsinaisilla yritysvierailuillamme. Päivän toisen luennon antoi Salesforce, joidenkin mielestä maailman paras CRM-firma. Saimme oppia heidän bisnesideastaan, eli CRM-järjestelmän tarjoamisesta pilvipalveluna. Oman toimensa ohella järjestäjäporukka ehti koukuttaa osallistujat riisipiirakoihin ja munavoihin.

Illan tullessa saimme siirtyä legendaariseen sitsimajaan Servin mökkiin nauttimaan Helsingin tutalaisten Prodekon sekä heidän ulkomaalaisvahvistustensa kera Sochi-sitseistä. Vieraisiin lukeutui hiihtäjiä, mäkihyppääjiä, jääkiekkoilijoita sekä vähintään yksi salainen agentti. Huhujen mukaan jopa itse V. Putin ehti vierailla pitämässä puheen urheilukansalle. Sitsien jälkeen mentiin luontaisesti saunaan, jota osalle olikin jo tullut ikävä.

Sitseistä selvinnyt väsyneen oloinen porukkamme kokoontui aamiaiselle. Kahvin avuin virkistäytyneenä kerääntyimme kuuntelemaan esitelmää Aallosta ja sen tarjoamista opiskelumahdollisuuksista. Tämän jälkeen siirryimme Prodekon kiltahuoneelle, missä osa jatkoi perinteisen ESTIEM-tapahtuman tapaan lyhyiksi jääneitä yöuniaan.

Sitten matka jatkuikin Helsinkiin yritysvierailulle Stora Ensoon, missä firman edustajat Maarit Kivinen ja Henna Paakkonen-Alvim kertoivat pakkausmateriaalien tuotannosta ja myynnistä asiakkailleen. Paikalla oli myös tällä hetkellä Stora Enson Trainee-ohjelmassa oleva LG Pietariin kuulunut ja Aallosta västikään valmistunut ESTIEMiläinen Eleonora Ivanova, joka kertoi omasta urastaan. Lounastettuamme jakauduimme ryhmiin, joissa pohdimme mitkä osa-alueet ovat tärkeitä selluloosapohjaisissa pakkausmateriaaleissa niiden tuottajille eli Stora Ensolle, Stora Enson

asiakasyrityksille ja viime kädessä kuluttajille. Ainakin yksi uusi idea syntyi, nimittäin tupakka-askien kulmien pyöristämisen tärkeys, jottei aski raapisi taskussa ollessaan.

Yritysvierailusta hajaannuimme pienempiin ryhmiin tutkimaan omin voimin Helsingin katuja. Myöhemmin kokoonnuimme jakaantuaksemme uudestaan joukkueisiin, jotka jokainen saivat kartan, jossa olevia rasteja suoritettiin eri nähtävyyksien luona. Rautatiaseman rastilla piti keksiä tehtävä "seuraavalle ryhmälle" eli itselleen. Niin ryhmäni ja minä päädyimme tanssimaan valssia asemalla olevien kanssa. Ainakin piristimme useamman ihmisen päivää.

Viimeiseltä rastiltaan kaikki suunnistivat ravintolaan syömään. Siellä tarjotun kevyen lohikeiton jälkeen osa jatkoi baariin ja osa lähti etsimään vankempaa mahan täydennystä Burger Kingiin. Jatkot olivat, yllätys yllätys, baarissa. Aika väsynyt porukka palasi sieltä yöllä Otaniemeen.

Torstaina Vision porukka saapui Metsolta puolen päivän pintaan ja väsynyt porukka ohjattiin luokkaan, jossa hetken nukkumisen jälkeen professori Olavi Uusitalo antoi ryhmälle casen ratkaistavaksi. Casea pähkäiltiin noin tunnin verran, jonka jälkeen seurasi kaikkien odottoma mökki-ilta. Mökillä ihastusta herättivät erityisesti palju, jossa saunan lisäksi porukka viihtyi. Harmistusta aiheutti hieman järvi, jonka jää oli liian paksua joten uimaan ei päässyt.

Mökillä herätys oli seitsemältä, jonka jälkeen lähdettiin takaisin yliopistolle, jossa odotti professori Uusitalo ja casen purku. Kun caset oli saatu purettua nautittiin maittava lounas Juveneksella, jonka jälkeen lähdettiin takaparkkiin harjoittelemaan kyykkää seuraavan päivän MM-kisoja varten. Kyykkäharjoittelun jälkeen reflektoitiin tapahtuman sisältöä ja pidettiin palautetilaisuus, minkä jälkeen vieraat menivät hostiensa luo valmistautumaan gala dinneriin. Gala dinner pidettiin Zipissä, jossa Juvenes oli pistänyt parastaan ruokien suhteen. Ilta jatkui Zipin jälkeen Hervannan ylpeydessä Riossa, missä erityisesti suomalaiset kolikkopelit herättivät kiinnostusta.

Kyykkäpäivänä englanninkielisen sarjan pelit alkoivat vasta iltapäivällä, mutta osa porukasta oli urheasti jo aamuseitsemältä normaalisarjalaisten kanssa etkoilemassa. Itse turnauksessa Visionilla oli kolme joukkuetta, joista yksi selvisi jatkoon alkulohkosta. Alkulohkon jälkeen tuli kuitenkin vastaan toinen Indecsin joukkue, joka oli liian kova pala purtavaksi ja Vision-joukkue hävisikin kahdella pisteellä. Kyykkäpäivän jatkot olivat aluksi vähä epäselvät, mutta lopuksi porukka päätyi virallisiin kyykkäjatkoihin Tivoliin. Kyykkäpäivän jälkeen tapahtuman virallinen osuus oli jo ohi, mutta Tampereelle jäi vielä sunnuntaiksi osa porukasta, joiden kanssa kierreltiin vähän enemmän Tampereen keskustassa.

Teksti ja kuvat:

Tommi Valkonen
Lassi Uosukainen
Maria Kudinova

Millä eväillä voitetaan ESTIEM TIMES?

Neljä viidennen vuoden opiskelijaa ajaa Saksan Ilmenaussa mustalla BMW:llä määränpäänään vuori, jonka he aikovat valloittaa. Kyydistä löytyy myös muutama päivä takaperin valtavan itseluottamuksen siivittämänä ostettu kallis shampanja, eikä tätä ostosta tehty ollenkaan turhaan. Markus Mäkelä, Lauri Jaakkola, Tuure Visapää ja Miika Järvinen ovat juuri voittaneet ESTIEM TIMES semifinaalin ja ansainneet näin jatkopaikan Norjan Trondheimissa järjestettävään finaaliin.

Estiem Tournament In Management and Engineering Skills eli tuttavallisemmin TIMES on Euroopan tuotantotalouden opiskelijoiden järjestö Estiemin järjestämä tapahtuma, jossa kilpaillaan siitä, kuka ratkaisee annetut caset parhaiten. Case on kuvaus jonkin yrityksen tai muun organisaation ongelmasta. Kilpailijoiden tehtävänä on ratkaista nämä ongelmat mahdollisimman hyvin. Caseja annetaan joukkueille TIMESissa kierroksesta riippuen vaihteleva määrä ja niiden ratkaisemiseen on rajattu aika. Sitten ratkaisu esitellään tuomaristolla käyttäen hyväksi piirtoheitin kalvoja. Kierroksia on kaikenkaikkiaan kolme, joista kaksi ensimmäistä läpäistyään joukkue pääsee osallistumaan vuosittain paikkaa vaihtavaan finaaliin. Times houkuttelee joka vuosi reilut pari sataa joukkuetta ympäri Euroopan kisailemaan palkintona myönnettävästä IEM students of the year –tittelistä.

Miten sitten Tamperelainen Tuotantotalouden ammattilaisten klubi Konserni Ry:n joukkue on onnistunut raivaamaan tiensä finaaliin? Infacto pääsi haastattelemaan Markus Mäkelää ja Lauri Jaakkolaa kilpailun tiimoilta.

Miehet osallistuivat ensimmäisen kerran TIMESin paikalliskarsintoihin vuonna 2011. Tällöin jatkopaikan vei kuitenkin silloisista viidennen vuoden opiskelijoista koostunut joukkue ja miehet joutuivat tyytymään hopeaan. ”Päätimme heti silloin sen karvaan hopeasijan jälkeen, että mennään parin vuoden päästä, uudelleen kun ollaan kaikki käyty vaihdossa. Päätimme että silloin mennään hakemaan koko homman voitto kotiin” Mäkelä selventää. Vuonna 2011 miehet lähtivät mukaan ihan kilpailun vuoksi. Jaakkola korostaa myös sitä, miten erinomainen tilaisuus TIMES on oppia uusia asioita, sekä ratkaisemaan caseja, joihin ei luennoilla kovinkaan usein törmää. Hänen mukaansa suomalaiset joukkueet ovat aina pärjänneet 21 vuoden ajan järjestetyissä kilpailuissa hyvin, ja vuoden 2011 Tampereen paikalliskarsinnan voittajajoukkuekin selvitti tiensä finaaliin asti. Myös joukkueelle yhteinen piirre, kilpailuhenkisyys, ajoi miehiä osallistumaan ”Ei tarvitse aikalailla sanoa kun kilpailu, niin se riittää syyksi osallistua” Mäkelä naureskelee.

Kilpailuhenkisyys tulee esille myös kun puheeksi tulee vuoden 2011 kisoista opitut asiat, jotka ovat tuoneet joukkueen tänä vuonna pidemmälle, Jaakkola vastaakin ensimmäisenä ”Se, ettei hävitä”. Seuraavat vuodet kuluivatkin sitten opetellessa ja kokemusta kartuttaessa. Jaakkola kertoo, ettei joukkue treenannut caseja yhdessä kovin paljoa, mutta joukkueelle kertynyttä kokemusta on päästy hyvin hyödyntämään.

Mäkelä paljastaa joukkueen harjoitelleen kuitenkin myös casejen ratkomista. Niitä pyydettiin ensin opettajilta tai haettiin netistä Harvardin caseja, jonka jälkeen niiden ratkaisemista harjoiteltiin järjestämällä kilpailutilannetta vastaava tilanne. ”Joskus saimme jopa kavereita katsomaan meidän presistä” Mäkelä

kertoo. ”Syksyllä kun pääsimme paikalliskarsinnasta jatkoon, sovimme muutaman konsulttifirman kanssa, että käymme siellä treenaamassa. Kävimme treenaamassa Accenturella, BCG:llä sekä McKinsey & Companyllä ennen semifinaaleja. Ne ovat olleet todella opettavaisia kertoja, olemme saaneet arvokkaita vinkkejä. Monella konsultilla on itselläänkin kokemusta TIMES –kilpailuista.” hän jatkaa. Jaakkola on lisäksi töissä Reddalilla, jonka kanssa onkin jo sovittuna treenit ennen Norjan finaalia. Aika tuntuu olevan kuitenkin kiven alla, mikä luo valmistautumiseen hieman haastetta. ”Ihan palkkatöitäkin tekemällä tulee treenattua ihan hyvin, tämä on kuitenkin melko lähellä sitä, mitä voisi tuotantotalouden opiskelijana tai diplomi-insinöörinä kuvitella pääsevänsä tekemään” Jaakkola toteaa.

Seuraavaksi keskustelu siirtyy itse joukkueeseen. Mäkelä kertoo joukkueen olevan todella samanhenkisiä ja tehneen erilaisia projekteja yhdessä aikaisemminkin ”Me olemme muun muassa voittaneet kaksi jäynäämisen Suomen mestaruutta sekä tehneet lukuisia kouluharkkatöitä yhdessä. Siinä on kyllä hitsautunut tämä meidän porukka ihan äärimmäisen tiiviiksi.” Ryhmällä onkin selkeä roolitus, millä hommat hoituvat parhaiten. ”Minä olen tietyllä tapaa liidannut sitä ratkaisuprosessia ja koonnut asioita. Tuure on sitten yleensä viimeistellyt meidän slaidit, koska hänellä on hyvä ja selkeä tyyli tehdä niitä, ja Järvisen Miika on useasti keskittynyt talouslukuihin. Aikalailla yleismies Jantusia ollaan kaikki kuitenkin” Jaakkola avaa joukkueen roolitusta.

Norjasta joukkue on lähdössä hakemaan, ei enempää eikä vähempää, kuin voiton. ”Onhan se nyt selvää, että se voitto tuodaan sieltä Tampereelle” Mäkelä toteaa. Osa joukkueista on tullut miehille jo kilpailun aikana tutuksi. ”Ennen kaikkea Aalto on voitettava sekä myös kaikki ruotsalaiset” Mäkelä nauraa. Erityisesti tutuksi ovat tulleet juuri Otaniemeläiset, Ilmenaun joukkue sekä Zurichin joukkue. Haave Aallon päihittämisestä finaalissa kuitenkin murentui muutama päivä haastattelun jälkeen, kun Otaniemen joukkue jäi toiseksi omassa semifinaalissaan, ja karsiutui siten harmillisesti jatkosta.

Ilmenaun reissusta kysyttäessä miehiä alkaa jälleen naurattaa. Reissu alkoi lennolla Berliiniin, josta he vuokrasivat auton ja jatkoivat sillä matkaa Ilmenauhun. ”Alusta lähtien mentiin paikalle vahvalla itseluottamuksella ja aloitimme henkisen sodankäynnin välittömästi” Mäkelä kertoo. ”Henkinen ylivoima oli siis positiivisessa mielessä. Emme lähteneet kuitenkaan mitenkään ylimielisesti kilpailuun vaan osoitimme vaan kaikella parhaudella, että tässä on nyt voittajat tulleet paikalle” Jaakkola tarkentaa. Miehet kertovatkin muun muassa ajelleensa vuokra-BMW:llään aina kilpailujen välissä läheisten vuorten huipulle. Yksi Dresdenin joukkueen edustaja kertoikin viimeisenä päivänä tienneensä tamperelaisten voittavan siitä lähtien, kun hän näki neljän pukuun sonnustautuneen ainakin 190-senttisen suomalaismiehen nousevan mustasta autostaan kilpailun ensimmäisenä päivänä.
Mikäli Norjasta tulee voitto, niin joukkueen voitonjuhliin kuuluu ainakin arvokkaampi samppanja. ”Tuolta reissulta opittiin ainakin se, ettei Möet maistu kovin hyvälle muovilaseista” Mäkelä toteaa. Illmenaussa suunnittelun tasolle jäänyt BMW:n kattoluukusta samppanjan suihkuttaminen kaipaisi myöskin Mäkelän mukaan vielä toteutusta.

Seuraavaan TIMESiin osallistumista harkitsevia joukkueita miehet kannustavat lähtemään rohkeasti mukaan. ”Kenenkään ei tarvitse sitä pelätä, 1.-3. vuoden opiskelijatkin ovat yleensä päässeet paikalliskarsinnoissa jo lähelle jatkopaikkaa” Jaakkola kertoo. Jaakkola kannustaa lähtemään mukaan myös keväällä ensimmäistä kertaa järjestettävään Junior TIMESiin. Miehet eivät kuitenkaan itse aio enää lähteä kilpailuun mukaan. ”Eiköhän nämä ole Selänteen sanoin viimeiset olympialaiset meille. Opintoja alkaa olla jo sen verran takana, että emme taida kaikki olla enää täällä vuoden päästä.” Mäkelä toteaa. ”Työelämässä pääsee kuitenkin tekemään melko samanlaisia juttuja” Jaakkola jatkaa vielä.

TIMESin suurimmat hyödyt näkyvät miesten mukaan työelämässä. Muun muassa CV:en saa TIMESistä hyvän merkinnän ja sen kautta pääsee myöskin tutustumaan eri konsulttifirmoihin. Suomessa työnantajat tuntevat TIMES-kilpailun hyvin, sillä monella on omaa kilpailusta omaa kokemusta. Jaakkola nostaa hyödyistä esiin vielä sen, että asioita oppii hyvin kiteyttämään tiiviiseen pakettiin, sekä paineensietokyky paranee.
Killan puheenjohtajan, Tommi Valkosen, tiedusteluihin joukkueen menestyksen salaisuudesta miehet vastaavat kahdella sanalla. Rautainen itseluottamus. Sen lisäksi lukuisat yhteiset projektit ja ryhmän hitsautuneisuus näkyvät hyvin taustalla.
Millä eväillä joukkue sitten lähti Ilmenauhun? ”No eihän sinne Saksaan omia kaljoja kannata ottaa” Jaakkola vastaa, tarkemmat eväät pysynevät siis salaisuutena.

Jäsenistölle joukkue haluaa lähettää terveisinä kaksi mottoa: ”Rima korkealle ja sen yli!” ja ”Rajoitteet romukoppaan ja tavoite kirkkaana mielessä!” Nämä ohjeet mielessä pitäen Indecs ja Infacto toivottavat miehille onnea Trondheimin finaaliin!

Ellinoora Korpela

be > you imagined

©2013 Accenture. All rights reserved.

Be greater than.

Bring your talent and passion to a global organization at the forefront of business, technology and innovation. Collaborate with diverse, talented colleagues and leaders who support your success. Help transform organizations and communities around the world. Sharpen your skills through industry-leading training and development, as you build an extraordinary career. Discover how great you can be. Visit accenture.fi/tyopaikat

consulting | technology | outsourcing

accenture

High performance. Delivered.

Fuksin matka Markan hallitukseen

Suunnitelmia keväälle 2014

Fuksina hallitukseen

Tutustuessani tulevaan opinahjooni puoli vuotta ennen varsinaista opiskelujen alkua selailin TTY-esitteitä ja silmiini osui TTY:n kattavasta kerhotoiminnasta kertova aukeama. Tein itselleni lupauksen, että liittyisin jonkin kerhon toimintaan fuksivuoteni aikana. Olisiko se sitten jokin urheilu-tai harrastekerho, sillä ei ollut väliä. Johonkin oli päästävä.

Talouskerho Markka vaikutti luonnollisimmalta valinnalta heti alusta lähtien. Talouden seuraaminen sekä sijoittaminen ovat jo muutaman vuoden ajan kuuluneet mielenkiinnon kohteisiini. Harkitsin vakavasti myös Indecsin hallitukseen hakemista, mutta tulin siihen johtopäätökseen, että Markan touhu sopisi fuksivuonna minulle paremmin.

Hiillostavissa Markan vaaleissa Tallin hornankattilassa kärsin niukan tappion rahastonhoitajan paikasta Oskari Uusitalolle. Tappiosta sisuuntuneena lähdin tavoittelemaan excursiovastaavan paikkaa entistä hanakammin ja sain kuin sainkin paikan hallituksessa. Saavutustani toki hieman avitti se, että jälkimmäiseen paikkaan ei muita hakijoita juuri ollut, mutta voitto mikä voitto! Kun vuoden 2014 hallitus sitten lopulta oli valittu ja entinen puheenjohtaja Mikael Ahonen löi nyrkkiä pöytään, tunsin oloni helpottuneeksi; olin pitänyt lupaukseni kerhotoimintaan liittymisestä.

Talouskerho Markka 2014

Hallituksen tiiviys ja tehtävien selkeys ovat päälähtökohtia Markan hallituksen toiminnalle vuonna 2014. Hallitukseen otettiin vain tarvittava määrä jäseniä ja toimareita, joista jokaisella on selkeästi määritelty tehtävä. Muita tavoitteita on laajentaa Markan jäsenistöä myös Indecs-Manager -akselin ulkopuolelle sekä järjestää entistä kattavampaa toimintaa sijoittamiseen, liiketalouteen ja yrittäjyyteen liittyen.

Markan järjestämät tapahtumat keväällä 2014 alkavat sijoituskilpailulla. Viime vuoden tapaan luvassa on jännittävää taistelua kilpailun loppumetreille asti sekä entistä hienompia palkintoja voittajille. Tamperelaisen sijoittajan kevät on niin ikään täynnä tapahtumia, kuten sijoitusmessut sekä pörssi-illat Tampere-Talolla, joissa Markka on tietysti mukana. Markka järjestää keväällä myös perinteisen KevätXQ:n sekä sijoitusillan. Kaikkien virallisten tapahtumien ohella Markka tarjoaa jäsenilleen vielä saunaillan, jossa on tarkoitus vaihtaa kuulumisia markkalaisten kesken rennommissa merkeissä teekkarityyliin.

Tapahtumien osalta Markan vuodesta 2014 on tulossa todella antoisa. Uskon myös, että vuoden edetessä hallituksen yhteistyö sekä tapahtumat paranevat entisestään. Markka on siis vuonna 2014 liikkeellä intohimoisempana ja vahvempana kuin koskaan!

Talouskerho Markka
Hallituksen excursiovastaava
Anssi Silander

Mitä hallitus tekee?

Hallituksen 2014 esittely

Miksi yksi killan tietokoneista on vain hallituksen käytettävissä? Miksi hallituksen kokousten täytyy olla niin salamyhkäisiä, että ne ovat suljettuja? Entä kuka oikeuttaa hallituksen ilmaisiin kokoustarjoiluihin ja muihin lukemattomiin ja satumaisiin etuihin? On se vaan niin väärin!

...On hyvä muistaa, että vapauksiin kytkeytyy myös kahmaloittain vastuuta.

"Killan toiminnasta vastaa kalenterivuodeksi kerrallaan valittu hallitus. Hallituksen muodostavat puheenjohtaja ja viidestä kymmeneen (5-10) muuta jäsentä, joiden tulee olla killan varsinaisia jäseniä." (Killan säännöt, §32) Mitähän tämäkin nyt tarkoittaa, ja mitä se puheenjohtaja edes tekee?

Puheenjohtaja eli "PJ"

Puheenjohtaja on hallituksen kuningas, hänellä on kaikkivoipa puunuija, mutta toisaalta kaikki lika kaatuu hänen niskaansa, mikäli hommat menevät metsään. Puheenjohtaja eli "PJ" koordinoi killan toimintaa, seuraa yhdessä talousvastaavan kanssa killan taloutta, hoitaa ulkosuhteita, valmistelee kokoukset...

Tämän vuoden puheenjohtajaksi jäsenistö äänesti kolmannen vuoden opiskelijan, Tommi Valkosen. Tommin johtajan auktoriteetti perustuu rauhalliseen ja määrätietoiseen olemukseen. Tommi huolehtii, että hallituksen hommat sujuvat niin kuin pitääkin.

Sihteeri

Sihteeri on se leffoistakin tuttu minihameessa sipsuttava ja kahvia tuova hallituslainen, jolla suurempi rinnanympärys kuin ÄO. Indecsillä oli pitkään menossa blondien sihteerikköjen putki, joka sittemmin katkesi. On sihteerinkin kuitenkin jotain hallituspestinsä eteen tehtävä; hän vastaa muun muassa pöytäkirjoista, prujumyynnistä, viikkotiedotteesta sekä suuresta osasta sitä sähköposti spämmiä, joka jäsenistölle tulee

Tämänvuotiseksi sihteeriksi valikoitui ihana Tiina Haajanen. Tiina on yksi varmasti mukavimpia ja helposti lähestyttävimpiä henkilöitä. Tiina on aina valmis ojentamaan auttavan käden.

Rahastonhoitaja

Rahastonhoitaja on killan Roope Ankka, joka tarkoin pihtaa ja vartio killan rahavirtoja. Rahiksen apuna on taloustoimari, ja he yhdessä laativat budjetit, tilit ja luvut täsmäämään. Yksikään sentti ei pääse livahtamaan rahisten ohi ja köyhiltä opiskelijoilta nyhdetään viimeisetkin puuttuvat kolikot.

Rahastonhoitajana tänä vuonna häärii Matti Mäkinen. Matilta löytyy ratkaisu ongelmaan kuin ongelmaan. Matin apuna taloustoimihenkilön hommia hoitaa Ida Levón.

Tapahtumavastaava

Tapahtumavastaavalla on näppinsä jokaisessa liemessä. Hän järjestää muun muassa vuosijuhlia, aktiivitapahtumia, saunoja, excuja, sitsejä... Yksin ei hänen kuitenkaan tarvitse toimia, vaan tapahtumavastaavalla on kavereinaan tapahtuma- sekä vuosijuhlatoimari. Yhdessä he järjestelevät meille ikimuistoisia tapahtumia, jos nyt joku vielä oikeasti niistä muistaa...

Tapahtumatiimiin kuuluu tänä vuon-

na tapahtumavastaava Lotta Suni, tapahtumatoimari Mikko Virtanen sekä aktiivisesti vähän kaikessa mukana oleva vuosijuhlatoimari Karoliina Salminen. Lotta on supernainen, jolla tuntuu olevan jatkuvasti sata rautaa tulessa, mutta hommat hoituvat siitä huolimatta täysin moitteettomasti.

Teekkarivastaava

Teekkarivastaava on se, joka häärää killassa eniten. Hänelle voitte valittaa, mikäli killasta on maito loppu, väärää teetä tai muuten vaan kaikki menee huonosti. Teekkarivastaava järjestää IndecsChallengen yhdessä liikuntaneuvoksen Iida Myllyharjun kanssa ja mallasmestarin Jesse Nurmelan kanssa pitää lempeää huolto killan aarteesta, Mallas-saunasta.

Ja kuka sopisikaan hoitamaan tätä hommaa paremmin, kuin Erik Haara. Erik pitää huolta, että killassa riittää pätkiksiä ja pitsaa.

Yritysvastaava

Yritysvastaava huolehtii Indecs Networkista ja pitää yritysmaailmaan liittyvät suhteet voideltuna. Apunaan hänellä ovat yritystoimarit, jotka yhdessä vastaavat ekskursioista sekä yritysvierailuista. Mikäli siis et ole vieläkään päässyt sinne jäätelö- tai suklaatehtaalle, kilauta tälle kaverille.

Yrityssuhteita lämmittelee tänä vuonna yritystiimi, johon kuuluvat yritysvastaava Tuomas Hirvonen, sekä hänen kaksi avuliasta yritystoimariaan Henrikki Sinkkilä ja Olli Virtanen.

KV-vastaava

KV-vastaava toimii tulkkinasi halusittpa sitten kääntää englantia, ruotsia, kiinaa. Hänen tehtävänään on yhdessä kv-toimarin sekä B&T-toimarin kanssa opastaa kiltalaisia vaihtoonlähdössä, saada vaihtarit tuntemaan itsensä kotoisaksi sekä muutenkin järkkäillä kaikenlaista pientä mukavaa ohjelmaa in english.

Tämän vuoden KV-tiimiä vetää KV-vastaava Fanni Laurila apunaan KV-toimarit Lassi Uosukainen ja Niusha Safarpour.

Fuksikapteeni

Fuksikapteenit jr. sekä sr.:t häiriköivät

tulevia opiskelijoita jo heti kesälomalla ennen koulua alkua, eivätkä lopeta ennen kuin vuosi on pulkassa. Kapteenit rohkaisevat fukseja tutustumaan toisiinsa, teekkarikulttuuriin ja soittelevat perään, mikäli tapahtumiin ei tulla.

Vanhemman fuksikapteenin paikkaa pitää tänä vuonna Elina Poikonen. Elina auttaa mielellään myös muiden hallitushommien hoitamisessa. Nuorempana fuksikapteenina toimii tämän vuoden tutorinakin toiminut Juuso Koivula. Juuson vallassa on jakaa fuksipisteistä merkkinä ansaittavia leimoja fuksipasseihin ja se leimasinhan tulee varmasti jokaiselle fuksille kovin tutuksi wapun ja teekkarikasteen

lähestyessä.

Kolmiovastaava, kolmiotoimari

Mitkä ovat parhaat, isoimmat ja upeimmat kuukausittaiset opiskelijabileet Tampereella? No kolmiot tietysti! Kolmiovastaava yhdessä kolmiotoimarin kanssa vastaa näiden kemujen koordinoimisesta sekä järjestää meille järisyttävät menot joka kuukausi!

Killan party-kaksikkona pyörii viimevuodelta tutut kolmiovastaava Karim Hafez sekä kolmiotoimari Lauri Venäläinen. Karim ja Lauri pitävät huolta siitä, ettei kellään koulussa jää epäselväksi, että kolmiot ovat kuukauden parhaat bileet.

Viestintä

Viestintätiimiin kuuluvat sihteerin lisäksi Infacton toimitus, datatoimari ja alumnitoimari. Tämä viisikko hoitaa yhteydenpidon niin killan jäsenistölle, alumneille kuin sidosryhmillekkin.

Ilman Ellinoora Korpelaa ette pitäisi tätä laadukasta julkaisua hyppysissänne juuri nyt. Ellin tehtävänä on suunnitella lehden sisältö, karhuta juttuja dediksen jälkeen ja hoitaa sisältö siihen kuntoon, että se saadaan painoon. Tämän homman hoitaa Laura Yltävä, joka tunnetaan tänä vuonna Infacton toisena toimittajana, taittajana sekä koko killan valokuvaajana. Jos siis näette Lauran tapahtumassa, nykäiskää hihasta ja pyytäkää ikuistamaan sen iltainen asunne ja se il-

mestyy myöhemmin indecsin kuvapalveluun.

Lisäksi viestintätiimiin kuuluu it-velho datatoimari Arno Lehtonen, joka pitää huolta kiltahuoneen tietokoneiden toiminnasta ja esimerkiksi ylläpitää nettisivuja. Emmi Tervalan tehtävänä taas on pitää hyvät kontaktit alumneihin ja informoida myös heitä killan tapahtumista.

Yhteistyötä, hallittu kaaos vaiko molempia?

Hallituslaisen viikko alkaa viikottaisella kokouksella. Puheenjohtaja paukuttaa nuijaa ja kokous alkaa. Joku valittaa takarivissä, että taas on tuotu väärää teelaatua ja toinen huomauttaa, että teepannua ei ole edes muistettu tuoda. Ihmisiä virtaa sisään kuka mistäkin risteilyiltä silmät sikkuralla. Puheenjohtaja vaatii uudelleen hiljaisuutta ja tällä kertaa häntä kuunnellaan. Pöytäkirjaan alkaa hiljalleen ilmestyä tekstiä huolimatta siitä, että joku vaatii tasaisella tahdilla suljettua lippuäänestystä ja tekniikka välillä pettää. Tätäkö se hallitustoiminta pohjimmiltaan on?

No ei ole, sillä vaikka hallitustoimintaan kuuluukin olennaisena osana viikoittainen kokoustaminen, on hallitustyö paljon muutakin. Kokouksissa oikeastaan vain sovitaan ja päätetään asioista, niissä kiteytyy se mitä ollaan viikon aikana tehty. Varsinaiset työt hoidetaan sitten kokousten ulkopuolella. On jos jonkinlaista puhelua, sopimista ja muuta kokousta. Esimerkiksi sitsejä järjestettäessä täytyy hoitaa markkinointia, tehdä istumajärjestykset, laululäystäkkeet, hoitaa ruoat ja tilat sekä ohjeistaa osallistujia kellon ajoista sekä pukukoodista. Ja kaiken täytyy vielä olla aikataulussa.

Yksin ei kuitenkaan tätä kaikkea tarvitse tehdä. Hallitus jakautuu tiimeihin, jotka työskentelevät yhdessä. Esimerkiksi sihteeri, datatoimari, alumnitoimari, päätoimittaja sekä killan valokuvaaja muodostavat yhdessä viestintätiimin, joka vastaa killan viestinnästä, nettisivuista sekä Infactosta. Porukalla asioita on helpompi hoitaa ja muutenkin hallituksessa pyritään tukemaan toinen toista. Eihän sitä muuten selviäisikään iltakouluista, kolmioständeistä tai myyntipäivystyksistä. Varsinaisen hallitustoiminnan lisäksi kun hallitus tekee myös jäsenistön ja koulun muiden oppilaiden hyväksi töitä. Insinöörimatematiikkalaiset eivät saisi luentomonisteitaan, jos Indecsin hallitus ei auttaisi sihteeriä myymään niitä, eivätkä vierailulle saapuvat ryhmät pääsisi nauttimaan ohjelmasta, jos kukaan ei auttaisi tapahtumavastaavaa toteuttamaan sitä. Hallitus on yhteispeliä.

Hallituksen tärkein tavoite on kuitenkin killan jäsenistön etujen ajaminen. Hallituksen organisoimana jäsenille pystytään tarjoamaan kiltalehteä Infactoa, järjestämään ekskursioita, sekä muita laadukkaita tapahtumia, meillä on ylipäänsä oma kiltahuone, yrityssuhteet ovat kunnossa, kiltahuone on siisti, toimintaan on käytettävissä rahaa ja niin edelleen. Jos tuntuu, etteivät asiat etene ja turhistakin yksityiskohdista väännetään pitkään, muistakaahan, että hallitus tekee sen vain, koska rakastaa teitä. Ja aivan ilmaiseksi.

Tiina Haajanen
Ellinoora Korpela

Ketsuppi
SOLTEQ

INDECS HALLITUS 2014

Puheenjohtaja
Tommi Valkonen
044 275 7822
puheenjohtaja@indecs.fi

International Affairs
Fanni Laurila
040 569 7273
kv-vastaava@indecs.fi

Rahastonhoitaja
Matti Mäkinen
040 846 4054
rahastonhoitaja@indecs.fi

Yritysvastaava, VPJ
Tuomas Hirvonen
050 301 2800
yritysvastaava@indecs.fi

Kiltakummi
Juha Toivonen

Assistants
Lassi Uosukainen
Niusha Safarpour

Taloustoimari
Ida Levón

Yritystoimarit
Henrikki Sinkkilä
Olli Virtanen

Teekkarivastaava
Erik Haara
050 537 0355
teekkarivastaava@indecs.fi

Mallasmestari
Jesse Nurmela
mallas@indecs.fi

Sihteeri
Tiina Haajanen
050 911 7117

Päätoimittaja
Ellinoora Korpela

Valokuvaaja
Laura Yltävä

Datatoimari
Arno Lehtonen

Alumnitoimari
Emmi Tervala

Tapahtumavastaava
Lotta Suni
040 704 0447
tapahtumat@indecs.fi

Tapahtumatoimari
Mikko Virtanen

Vuosijuhlatoimari
Karoliina Salminen

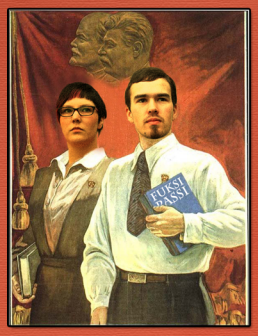

Fuksikapteeni jr.
Juuso Koivula
040 533 1900
fuksitiimi@indecs.fi

Fuksikapteeni sr.
Elina Poikonen

Koko hallituksen tavoitat osoitteesta
hallitus@indecs.fi

Liikuntaneuvos
Ida Myllyharju

Killan suurlähettiläs
Teemu Viljamäki

Kolmiovastaava
Karim Hafez
040 412 0483
kolmiot@indecs.fi

Kolmiotoimari
Lauri Venäläinen